

Demenskor og fællessang – en manual

Hanne Mette Ochsner Ridder, Hugo Jensen og Jens Anderson-Ingstrup: *Demenskor og fællessang – en manual* (2024).
Forlaget Klim. Antal sider: 72 sider.

Kathrine Nielsen
Cand.mag. i musikterapi.
kathrine8362@gmail.com

Jeg sidder med en meget lækker og appetitlig manual i hånden. Den virker overskuelig og giver mig lyst til at bladre og læse. Manualen beskriver tydeligt, hvem den er skrevet til og for: *“dig der leder eller dirigerer et demenskor, ønsker at starte et demenskor, at gøre dit nuværende kor demensvenligt eller at få inspiration til fællessang i demensomsorgen.”*

I manualen beskrives sangstemmens “magt”, og der bliver sat ord på stemmens mange virkemidler. For mig er det meget inspirerende at læse. Efterhånden som arbejdet som musikterapeut skrider fremad, kan virkemidlerne, vi benytter os af, begynde at blive integreret i kroppen, så det ligger som en implicit viden og måde at arbejde på. Det forestiller jeg mig ikke, at der er noget galt i, men udfordringen kan være, at det er sværere at beskrive til deltagere og pårørende, hvad det egentlig er ved sangen og koret, der er så hensigtsmæssigt, tydeligt og rart for borgere med demens at indgå i.

Udover at kunne blive skarpere på at sætte ord på, hvilke virkemidler vi benytter os af, så er det også en god påmindelse om, hvad vi skal være opmærksomme på. Hvordan skaber vi tryghed med stemmen, og hvilke andre mekanismer er det vigtigt at have for øje, når vi arbejder med demenskor og fællessang. Korsangens positive indvirkning på deltagerne bliver fremstillet med henvisning til forskning om korsangens effekt fysisk og psykisk. Manualen er tilmed oplysende om demens og henviser til kilder for yderligere materiale.

I bogen bliver vi gjort opmærksomme på korets kompleksitet og vigtigheden af at forholde sig til den. Det er ikke lige gyldigt, hvor længe koret synger, hvilke sange man vælger, hvilke stemmer man introducerer, hvilket instrument man spiller på osv. I manualen får jeg fornemmelsen af at blive taget ved hånden, så jeg kan forholde mig til punkterne og på den måde få skabt et program og en ramme, som er velovervejet. Som nøglebegreber i manualen, bliver vi introduceret til *personafstemt musikalsk interaktion*, som beskriver, hvad fællessang er inden for demensomsorg. Ovenstående bliver beskrevet indenfor *ramme, regulering og relation*. På den måde tydeliggøres det, hvordan fællessangen kan struktureres.

Afslutningsvist får vi præsenteret forskellige case-eksempler og beskrivelser fra demenskor. Jeg havde ikke behøvet så mange case-eksempler, da nogle minder en del om hinanden. I stedet kunne jeg have tænkt mig et eksempel på et program. Det ville have givet et konkret værktøj at arbejde ud fra.

Alt i alt er det en skøn manual, som i den grad er oplysende, som tydeliggør de værktøjer, vi arbejder med i koret og som sætter gang i refleksionen over, hvordan man selv kan sammensætte et godt program for et demenskor, og hvad der er vigtigt at have for øje.